
STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Orierilor din
întreaga țară**

*

MOTTO:

Doina e a noastră! Munților
noi le dăm viață și le mărim
farmecul ce au! Noi cunoa-
ștem glasul tainic al izvoa-
relor! Noi ne-am înfrățit cu
bradul!

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN
INVĂȚĂTOR

*

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNA“

ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

APARE ÎN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:		REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Pe un an	Lei 100	NICOLAE MUNTEAN
Pe 6 luni	„ 60	învățător
Exemplarul	„ 10	POIANA-SIBIULUI, JUD. SIBIU

CUPRINSUL:

Chemare	Nic. Muntean
În ajunul congresului	Nic. Muntean
Chemare	G. Negru
La congresul nostru	I. Dăncilă
Inserare	Gh. D. Banu
Oieri din toată țara uniți-vă	Nic. Vonica
Vecinul ciobanului	Nicunar
Ordinea congresului	* * *
Uniunea stânilor din Tirol	Dr. I. Dăncilă
Chemare la congres	Gh. Fântână-Dordea
Statutul Uniunii oierilor din întreaga țară	N. Muntean
Informațiuni	* * *
Chemare	Nicunar

MOTTO:

Doina e a noastră! Munților
noi le dăm viață și le mărim
farmecul ce au! Noi cunoaștem
glasul tainic al izvoarelor!
Noi ne-am înfrățit cu
bradul!

Chemare!

Oieri,

Multe nevoi și lipsuri de tot felul cu cari luptați voi și oieritul vă sunt prea cunoscute și le simțiți mereu și în fiecare zi! Povara lor apasă sdrobitor asupra voastră și economiei voastre!

Sunteți fiii neamului cei mai vrednici de cinste și respect!

Ocupația voastră este cea mai veche și mai românească!

Sunteți factorii de producție de cari țara nu se poate lipsi și nu vă poate înlocui!

Voi îmbrăcați și hrăniți atâta lume!

În condițiunile actuale de totală desconsiderare, lăsați în voia valurilor vieții, soarta voastră a copiilor voștri și a oieritului este pe veci petcluită!

Nu meritați de loc tratamentul vitreg la care ați fost supuși!

A sta nepăsători în fața pericolului de desființare ce vă amenință, este un păcat.

Lipsiți de mijloacele, cari să vă asigure existența, mulți cu oi degenerate, rău întreținute, fără pășuni organizate, fără credit, fără școli, speculați și exploatați de toți și huiduiți peste tot, ați ajuns pe marginea disperării.

Eu vă strig: Nu descurajați! Sus frunțile voi cei mai scumpi fii ai neamului! Ora redeșteptării voastre a sunat!

Goarna mobilizării tuturor oierilor sună tare și curagios. O auziți?

Ea vă cheamă la marea adunare oierească, care se va ținea în orașul Sibiu la 21 Noiembrie 1935.

Nu închideți urechile la sunetul ei de drag și dor pentru un viitor mai senin, ca nu cumva să vi-se închidă vouă ușile acestui mult așteptat viitor!

Ziua de 21 Noiembrie 1935, este ziua sfântă a Invierii oieritului!

Este steaua, care luminează câmpul de suferinți și pe cel al nădejdelor de mai bine!

Este izvorul, care răcorește și întărește!

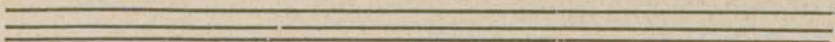
Cinstiți toți această zi cu prezența voastră ca și ea să vă cinstească pe voi în dreptele și legitimele voastre așteptări.

Am ascultat glasul durerilor înăbușite ale oierilor!

Mi-am făcut o prea plăcută datorință convocând primul congres al oierilor!

Acum vă dau cuvântul vouă iubiți frați oieri. Eu v'am chemat și vă aștept!

Nicolae Muntean.

In ajunul congresului

Nic. Muntean.

La 21 Noiembrie 1935, se va pecetlui, dacă nu pe veci, pentru un foarte lung șir de ani soarta oierilor și a oieritului.

Copii ai nimănu, deși păstrători de limbă, credință, iscoditori de port, făuritori de cântece, jocuri și obiceiuri și cu rost bine hotărât în economia națională generală a țării; lipsiți complect de atenție, cuvânt bun, ajutor și îmbărbătare, neglijați la reforma agrară, fără o singură școală profesională, copleșiți de suferinți, lăsați în grija vânturilor, viscolelor, picurilor, ploilor, zăpezilor și gerurilor, speculați fără milă și storși de toți până la ultimul strop de vlagă, suntem la marginea prăpastiei și nu mai avem decât un pas până la prăbușire!

Nici un ochiu nu ne-a văzut și nu ne vede, nici o ureche nu ne-a auzit și nu ne aude, nici o gură nu s'a deschis să ne încurajeze, să ne sfătuiască și să ne apere, parcă am fi cei mai netrebnici fii ai neamului, iar ocupația noastră cea mai fără rost!

Am fost și suntem părăsiți de toți!

S'au cheltuit și se cheltuiesc sute de milioane, ba chiar miliarde pentru promovarea culturală, socială și economică a tuturor profesiunilor; pentru oieri și oierit nu s'a cheltuit un singur leu și aceasta nu pentru că noi și ocupația noastră n'am avea nevoie de ajutor, ci fiindcă nimeni nu ne-a dat nici o importanță. Suntem necunoscuți și nebăgați în seamă, deși reprezentăm în cadrul economiei naționale valoare de câteva miliarde.

Mii de așa ziși specialiști în diferite ramuri economice screm la redactarea rețetelor fericitoare, sute de instituții profesionale cu comitete și subcomitete aștern pe hârtie programele și soluțiile aducătoare de belșug, sute de direcții și servicii cu mii de funcționari își rod coatele la mesele de scris rezolvând multele

cereri și nevoi ale poporenilor, o puzderie de școli pentru meseriași, comercianți, învățători, preoți, ingineri, medici, advocați etc., împrăștiate fără sgârcenie cunoștințele folositoare!

De toate acestea, noi am fost și suntem orfani, nici o grijă și nici un interes pentru cea mai românească ocupație! De nicăieri și dela nimeni nu ne-am învrednicit de vreun sprijin real.

Am fost și suntem priviți ultima clasă socială, iar oieritul ocupația cea mai simplă, proprie oamenilor celor mai de rând.

De trecutul nostru nimic, de covârșitorul rol jucat de oieri în istoria neamului nici pomeneală, de rostul nostru ca factori de producție de prima necesitate nici vorbă!

Trăim într'o situație de adevărați sclavi, căci numai cine nu vrea, acela nu se râde și nu ne exploatează!

În teancurile de legi și dispoziții ale tuturor autorităților un singur șir nu ne protejează!

Pungile noastre sunt bun public la dispoziția tuturor nesăturaților!

Este timpul suprem să ne rânduim și noi în șirul claselor libere și a profesiunilor cu adevărat productive și din izvorul limpede și nesecat al înfăptuirilor înaintașilor noștri ciobani, să luăm puterea și curajul cu cari să trezim din nepăsare pe ceice deși coborâtori din tulpina noastră, ne-au uitat, iar oieritului să-i câștigăm locul de cinste între ramurile economiei țării.

Este nedemn cu trecutul și rostul nostru de azi și de mâine să mai continuăm a trăi în starea mizeră în care ne găsim și rușinos să mai admitem ca oieritul să fie un mijloc de îmbogățire pentru alții.

Se plâng mulți — în cele mai multe cazuri pe nedrept, — că oierii nu țin întins drumul și mai scapă și alături de el, că fac stricăciuni în semănăturile oamenilor și în plantațiile tinere. Nevoia, lipsa de organizare a oieritului și a pășunilor de șes și munte sunt cauze, cari măresc numărul diferitelor prevaricațiuni și contravenții!

Oierii sunt recunoscuți români harnici și de omenie, cari știu să respecte munca altora și ei sunt primii, cari regretă, că, sunt ținuuți în situația de a mai face și mici pagube!

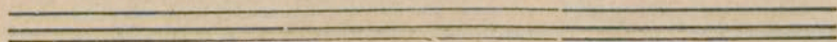
Să dea Dumnezeu ca toți să facă numai atâtea pagube țării cât fac oierii!

Suntem tratați cu dispreț, huiduiți de toți și peste tot, neavând altă greșală decât cea cu care ne mândrim, că am păstrat comorile, cari fac cinste neamului românesc și cari îi constituiesc însăși ființa sa și pentru că continuăm în meseria strămoșilor, ca să îmbrăcăm și hrănim o țară!

Ardem de dorința de a îndrepta pe noi cărări carul oieritului, azi înămolit!

Inceputul îl facem la 21 Noiembrie 1935, zi când se va ține primul congres al oierilor din întreaga țară!

Oieri fiți mândri de trecutul vostru și de ocupația voastră; aceasta este urarea cea mai frumoasă ce pot să o fac în ajunul zilei de mare sărbătoare promițătoare de multe și legitime nădejdi.

Chemare!

I.

*Avem o țară mândră, cum alta nu-i sub soare,
Cu pășuni întinse — colorit splendore;
Turme pasc în tihnă, păzite de păstori,
In dimineți cu soare, oile par flori!*

II.

*Bogată ne este țara cu turmele de oi
Ca anu 'mbelșugat când cad multe ploii!
Românul e poet, — căci este și păstor
El știe ce-i durerea când rele-l împresor!*

III.

*Oier Român, cu turme, tu nu cunoști pe frați
Ce nuștiu 'n care colț, de soartă s'aruncați!
Nu sunteți uniți — cu suflet solidar,
Ca să puteți scăpa mai iute de amar!*

IV.

*Chemarea se desprinde din suflet către voi,
Căci vouă vi-e sortit paharul cu nevoi...
Iară de viitorul vreți să fie bun
Ascultați chemarea, din suflet, ce v'o spun!*

V.

*Veniți la adunare cu sufletul curat
In cetatea veche, unde e anunțat.
Puneți temelie „Uniunii“ voastre
Și atunci florile vor înflori în glastre!*

VI.

*De vreți ca munca grea să aibă răsplată
Și bogăția țării să nu fie furată,
Veniți de ziua sfântă, cu toții în Carpați
Lanțurile grele, cu toții sfărâmați.*

VII.

*Glasul ce vă cheamă e a Domnului Muntean,
Ce cunoaște greul, căci este pământean...
Strângeți-vă în juru-i, ascultați-i glasul
El vă spune calea și vă 'ndreaptă pasul*

La congresul nostru

de I. DÂNCILĂ.

Se vor întruni la Sibiu în ziua sfântă de 21 Noiembrie 1935, economii de oi din „Țara Iancului” cu cei din „Țara lui Dragoș Descălecătorul”, cu cei Moldoveni și Mocani Dobrogeni, cu cei Vrânceni, Novăceni, Țuțueni, Bârseni și Mărgineni;

în dorința de-a arăta țării ce i-a neglijat ca profesiune până acum, că și ei au avut și au un mare rost în economia națională;

în dorința de-a arăta țării suferințele și necazurile ce-i apasă;

în dorința de a-și da mâna de unire, pentru a-și ajuta lor și țării să pună zăgaz și să învingă nevoile și greutățile ce cresc an de an.

Nu vor cere milă și nici nu sunt porniți contra statului! Vor însă egală considerațiune și atenție din partea autorităților statului ca și celelalte profesii, pentruca astfel prin **proprie muncă și proprii forțe** să-și croiască un viitor mai senin.

Ei sunt convinși, că ridicarea social-culturală a satelor românești, stagnarea industriei, comerțului a meșteșugarilor și meseriașilor dela sate etc., nu poate fi îndreptată pe drumul tămăduirii până când elementul producător și consumator al țării — munteanul și țăranul — nu va avea truda omeneste plătită și până când nu va avea **un izvor de venit sigur și constant.**

Cultură profesională, locuințe igienice, drumuri mai bune, vite alese, pășuni îngrijite, agricultura avansată etc. sunt toate în funcție de rentabilitate.

Să se asigure desfacerea și rentabilitatea produselor îndeletnicirii lor și progresul în toate domeniile va veni dela sine! Și pentruca să-și facă profesiunea rentabilă și respectată se duc economii de oi „la sfatul” dela Sibiu!

Ei sunt convinși, că „binele unuia depinde de unirea tuturor“ și acolo „la Sibiu“ unde în vremurile de restriște s'a păstrat făclia naționalismului românilor subjugăți, își vor da cu toții mâna de unire, pentru strivirea nevoilor, pentru sfidarea necazurilor și greutăților vieții, pentru a arăta, că focul românismului, în grija ciobanilor, arde încă la Sibiu!

Ei vor să facă „din stânilor din munți“ ateliere de lucru, de educație profesională și valorizarea produselor ocupațiunii lor, cari prin activitatea lor rodnică să influențeze în bine toată viața social-economică de la munte.

Precum apele cristaline aleargă voioase din vârful munților spre a înveseli câmpiile mănoase ale țării, așa vor îndrepta ei produsele românești, vândute de copiii lor negustori; spiritul lor gospodăresc și negustoresc va înviora industria, comerțul, agricultura și toată economia țării!

Așa gândind, invită la „Congresul lor“, nu numai pe toți aceia, ce practică economia la munte în general și oieritul în special, ci pe toți aceia, ce vor să îndrepte pe calea bună „carul destinului românesc“.

Vor să dovedească țării și să arate străinătății, că poporul, ce-a știut să rabde și-a învins asupririle milenare, va ști să pășească azi organizat, pentru a-și ocupa locul ce-l merită în viața celorlalte popoare.

Vor să dovedească, că dacă trecutul a fost mai mult al altora, viitorul le va aparține lor!

Armele de cari se vor folosi în lupta grea ce-o pornesc, sunt inspirate din virtuțile strămoșești. Ele vor fi: Credința în Dumnezeu, munca cinstită, răbdarea, viața sobră în care au crescut, economia, disciplina și încrederea într'un viitor mai bun!

Timpul le cere produse mai bune, iar ei pretind un preț mai omenesc și rentabilitatea ocupațiunii lor.

Pentru a satisface acest deziderat se vor organiza ca producători pe de-o parte, iar pe de alta ca negustori.

*Vor, ca mămliga, pentru care necăjesc să fie
mai puțin amară;*

*Vor, să dea țării produse cari să întărească fi-
zicește populația țării și cari să aducă bani în țară;*

*Vor o românilor înstărită și fericită în țara cea
mai frumoasă și cu cele mai multe bogății naturale
din Europa!*

*În acest gând pâșesc economii de oi la congresul
dela Sibiu, convinși fiind, că lupta pentru înstărirea
lor, va aduce înflorirea și propășirea țării!*

Înserare...

*Raze de soare, pe vârfuri de munți,
În jocuri zglobii, fac cunună...
Pe vale, cioporul cu mieii mărunți,
S'adună, să 'mprăștie și iar s'adună!*

*Vuește prelung ecou 'n desișuri,
Și 'n brazii mereu primeniți..
Stau stânele albe, păzind, luminișuri,
Pe munții, în vreme și astăzi doiniți!*

*Din văi, cu izvoarele 'n tremur,
Amurgul se țese și urcă într'una...
Pădurea se mișcă, cuprinsă 'n cutremur,
Și-și dă înserării de pace, cununa!*

*Cioporul s'oprește în zare, la strungă...
Când vânat amurgul, s'a 'ntins pe cărări;
Un cântec de fluer — încearcă să frângă —
Pe-aproape, un dor... trimis peste zări!*

GHEORGHE D. BANU

Oieri, din toată țara, uniți-vă!

Veacul acesta e veacul breslelor. E veacul organizării breslelor. E veacul în care viața particulară și viața de stat se îndrumă pe calea cea nouă o organizației de breslă.

Statul veacului de față a început a fi condus de reprezentanții diferitelor bresle economice, și intelectuale. Partidele au dispărut în unele țări ca *Italia, Austria și Germania*. Și asta pentrucă politica de partid a dus țările de râpă, prin risipă și rea organizare. Partidele au pus interesele lor mai presus de interesele țării. Și astfel partidele politice, prin lupta lor după acapararea puterii în stat și prin organizarea intereselor de partid, înaintea intereselor superioare ale țării, — au dus statele la faliment.

De aci a pornit ideia de a se organiza și a se conduce statul nu pe bază de partide politice, ci pe baza breslelor muncitoare de tot felul, cari alcătuiesc statul și țara. Un astfel de stat cu breslele sau *corporațiile* organizate și condus de reprezentanții breslelor cum e statul italian și austriac, se numește *stat corporatist*.

Intr'un astfel de stat corporatist, stat al breslelor muncitoare, cuvântul hotărâtor la facerea legilor și conducerea statului îl au reprezentanții breslelor de tot felul. Adică ceice cunosc interesele și necazurile breslelor și nu reprezentanții partidelor politice, cari n'au nici o legătură cu breslele. Statul acesta corporatist, se interesează și ocrotește toate breslele, ocupațiile și meseriile. Așa se explică bunul mers al treburilor statului și bunul mers al meseriilor și mulțumirea generală, care e în Italia.

Văzându-se roadele bune ale statului breslaş, sau corporatist italian, s'a pornit de mult în toate țările o mișcare corporatistă, care cere înlăturarea partidelor politice și înlocuirea camerei deputaților cu o cameră a reprezentanților tuturor breslelor din țară.

Mișcarea aceasta corporatistă se întinde mereu și e pe drumul biruinței. Chiar și la noi în țară se lucrează de zor la organizarea tuturor breslelor. Și aproape toate

breslele s'au organizat și își cer drepturile lor la conducerea statului.

Și conducătorii statului aflându-se în fața unor bresle bine organizate trebuie să țină seamă de cerințele și interesele lor. Deci chiar partidele politice se pleacă în fața breslelor, și vor să le fie pe plac ca să le capete voturile. Azi mâine însă partidele vor dispărea, fiind înghițite de organizațiile diferitelor bresle. Căci cum ziceam veacul acesta e veacul breslelor.

Singură breasla oierilor a rămas la noi neorganizată până acum. Toate breslele sunt organizate, dela hornari până la ingineri și dela diplasi și zarzavagii până la industriași și cerialiști.

Și unele bresle sunt foarte bine organizate. De exemplu bresla tipografilor e așa de bine organizată și cuprinde atât de mulți tipografi, că dacă ai o tipografie și îți trebuie un lucrător tipograf, trebuie să te duci la conducătorii breslei să ceri. Ei îți dau omul pe care-l au fără lucru și îți cere leafa care au stabilit-o ei. Dacă un tipograf rămâne fără lucru, conducătorii breslei îi plătește o leafă lunară până i-se găsește de lucru.

Iată ce poate face organizarea unei bresle. Și cum zic, azi încotro dai găsești numai syndicate, asociații și reuniuni ale diferitelor bresle.

Numai bresla oierilor a rămas cu totul neorganizată până acum. De aceea oieritul se sbuciumă în ghiarele morții. De aceea toate produsele oierilor se plătesc cu prețuri de batjocură. De aceea speculanții fac prețuri la lână și la brânză, la miei și la lapte, cum le convine lor. Pentru că oierii sunt amorțiți și sunt neuniți, neorganizați. Plătesc pășunate scumpe, dări mari și nedrepte. Plătesc și tac. Nu știu nici să se plângă și unde să se plângă. E o adevărată jale de bieții oieri. Trag toți de pe ei ca de pe o oaie blândă și darnică.

Iată însă, că după război un om de bine, un fiu de oier, dl *Nicolae Muntean*, învățător, a organizat prima reuniune de oieri în *Poiana-Sibiului*, sat mare de oieri. Dânsul se gândește de mult la organizarea oieritului din toată țara în *reuniuni*.

Iar de 2 ani lucrează mult la înfăptuirea visului său: Organizarea oieritului dela noi.

În scopul acesta a ținut adunări județene cu oierii și i-a îndrumat să se organizeze în reuniuni. Chiar s'au înființat mai multe reuniuni de oieri.

Tot odată a făcut să se tipărească revista „*Stâna*“ în care răsună puternic glasul suferințelor oieritului. În sfârșit acum dl *Nicolae Muntean*, vrea să facă un pas însemnat pentru organizarea oieritului.

Și anume a chemat pe oierii din toată țara la o mare adunare-congres, care se va ține în toamnă (21 Noemvrie) la Sibiu. La această mare adunare se va înființa „*Uniunea Oierilor*“ din toată țara. Aceasta e un frumos început de organizarea oierilor. „*Uniunea Oierilor*“ va strânge sub drapelul ei pe încetul pe toți oierii din țară. „*Uniunea Oierilor*“ prin reprezentanții ei va arăta conducătorilor țării nevoile oieritului, va organiza vânzarea produselor de lapte și lână, stabilind un preț mulțumitor pentru oieri. Prin înființarea „*Uniunii Oierilor*“ breasla oierilor își ia locul între celelalte bresle organizate.

De aceea eu n'am cuvinte destul de tari ca să strig tuturor oierilor să se adune, să se cunoască și să se unească pentru a da față cu ziua de mâne. Căci ziua de mâne prin greutatea ei, îi va lovi crunt pe oieri, dacă nu-i va găsi uniți și organizați.

Se apropie ziua congresului oierilor dela Sibiu. Ziua aceea va fi o zi mare pentru oierii din țara noastră. De data aceasta oierii vor trebui să dea dovadă, că trăiesc, că au necazuri și că vor să se îngrijească de ziua de mâne.

Nici un oier să nu lipsească dela adunarea cea mare dela 21 Noemvrie la Sibiu.

Oieri, din toată țara, a sosit ciasul vostru! Oieri, din toată țara, deșteptați-vă la o viață nouă! Oieri, din toată țara, uniți-vă!

Nicolae Vonica.

Vecinul ciobanului.

Un cioban își avea stâna
In marginea unui sat,
Cel întâiu vecin avuse
Pe un țigan dezmățat,
Carele fără pereche
Nu lăsa să treacă zile,
In care să nu s'abete
Că era 'ndrăsneț din fire.
Intr'o zi venind spre casă
Dinaintea stânii trece,
Cam ce fel baciul lucrează
El cu ochii îl petrece.
— „Bună ziua bade Stane,
Ce faci pe ziua de ozi?“
— „Ce să fac măi faraoane,
Zice ciudă la năcaz!
Măi Gavrilă! zice baciul,
Să vii mâine dimineață,
Să-mi dai bine, „bună ziua“
Și-apoi dați-oiu eu jintiță,
Ba și brânză, da caș dulce,
Toți copiii să-i hrănești,
Cât abea vei putea duce,
Numai tu să nu greșești!
Vine dimineața cioara
Și 'n loc de zi bună zice:
— „Brânzoi bade Stane“! gura
M'a luat pe dinainte.
Baciu i zice: Ce drac este?
Așa iute ai uitat,
Sau, că bună dimineața
Pân' acum n'ai învățat!
Ieri te-am învățat să zici
„Bună dimineața Stane“!
Dacă astăzi nu ziseși
Mâncă-ți căciula țigane!

*Și-a plecat făr' să primească
Nici o mică bucătură
Gândind c'o să nimerească
Tot cu dimineața bună,
Că știe că-i om bun baciul,
Nu totdeauna glumește
Și de glumește și dânsul,
Ceva tot îi dăruiește.*

Nicunar.

Ordinea de zi

A primului congres al oierilor din toată țara, care se va ținea în orașul Sibiu, la 21 Noiembrie 1935, (Intrarea Maicii Domnului în biserică), în sala „Thalia“.

1. Cuvânt de deschidere. Cuvântul autorităților.
2. Organizarea oierilor.
3. Organizarea oieritului.
4. Valorificarea produselor.
5. Impozitul.
6. Diferite taxe.
7. Vânatul în munți.
8. Localizarea oieritului.
9. Revista „Stâna“
10. Inițierea Uniunii Oierilor, cetirea Statutului și constituirea Uniunii.
11. Propuneri și interpelări.
12. Inchiderea congresului.

Deschiderea se face la ora 9 dimineața.

Uniunea stânilor din Tirol

Cu dorul la țară, în Tirolul Austriei, stau adesea și mă gândesc, dece pe aceste plaiuri cu pământ așa de sărac și munți așa de sălbateci, țăranii au gospodării așa de frumoase, iar ei par mulțumiți și fericiți?!

Din suprafața totală a Tirolului de 12.645 km², 74·75% e teren productiv iar 25·25% absolut neproductiv. Uitându-te în dreapta și stânga nu vezi decât munți, jumătate stâncă de piatră sau cu vârfurile acoperite de zăpadă! Natura e deci foarte vitregă și sgârbită cu locuitorii ei.

Sunt atunci oamenii poate mai inteligenți și harnici decât la noi? Nici aceasta n'aș putea-o spune și cu toate acestea aci își găsește foarte bine confirmarea proverbul; „omul sfințește locul și nu locul pe om“.

Dacă aici natura e așa de vitregă cu fii ei, apoi ei s'au hotărât ca prin munca lor cu cap să exploateze natura așa fel, ca să-i ferească.

Pentru a izbuti aceasta, aveau nevoie de diferite arme, *aveau nevoie de cultură și educație profesională*, pe care au luat-o și o iau din școlile și instituțiunile, înființate de stat.

Pământul fiind muntos, acoperit cu păduri, pășuni și fânețe sau parte neproductiv, din bătrâni s'a pomenit și acum s'a stabilit, că cea mai rentabilă exploatare a pământului este aci prin fânețe și creșterea vitelor.

Ca consecință, cele 3 școli de agricultură și lăptărie din Tirol, dă fiilor de țărani, ce le cercetează, solide cunoștințe de îngrijirea și lucrarea pământului la munte, de organizarea unei gospodării rentabile în condițiunile de acolo, de creșterea vitelor și prelucrarea produselor lor.

Un isvor sigur de venit al tuturor gospodăriilor de aci îl constituie laptele proaspăt vândut sau transformat în brânzeturi.

Precum la noi funcționarul își încasează lunar leafa, așa își încasează aci fiecare țăran „leafa lunară“, pentru lapte.

Plasarea laptelui și-a brânzeturilor, până acum vre-o 4 ani, nu întâmpina nici o dificultate și se plătea foarte bine. Piața de desfacere era în țară și străinătate. De când comerțul dintre țări a început să întâmpine diferite dificultăți, prețul laptelui și brânzeturilor în țară, era tot mai mult speculat de negustori și scădea an de an.

Țăranii, se convingeau tot mai mult, că în viitor „binele unuia, depinde de unirea tuturor” și atunci la sfatul și îndemnul conducătorilor s'au unit în diferite asociații: de creșterea vitelor, de vinderea lor, de lăptărie etc.

Cea mai solidă organizație însă, care a luat naștere, a fost și este cea pentru *valorizarea brânzei* cu titlul: „Uniunea stânilor din Tirol” cu sediul în capitala Tirolului, în Innsbruck.

Uniunea a luat ființă pe baze cooperatiste și urmărește înstărirea membrilor prin:

- a) Prelucrarea sau valorizarea laptelui și brânzeturilor;
- b) Controlul și promovarea gospodăriilor lor;
- c) Cumpărarea și vânzarea celorlalte articole necesare sau produse în gospodărie.

Membrii pot fi numai țărani sau organizațiuni țărănești. Articolul principal sau marfa cu care lucrează această Uniune e brânza. Toată brânza, ce membrii produc în gospodăriile lor o desfac prin Uniune. Ba mai mult Uniunea face și comerț, cumpărând brânzeturile mai ieftine din alte părți și apoi le revinde cu câștig.

Membrii deci, au un plasament sigur al mărfii lor pe prețul zilei, iar câștigul din revânzarea ei — ca la o bancă — se împarte între membri, proporțional cu numărul acțiunilor și cantitatea de brânză avută.

Piața de desfacere e în țară și străinătate (Anglia, Franța, Italia, Germania, Belgia, America și chiar Africa).

Membrii nu trebuie să ducă frica desfăcerii produselor lor și nici osteniți și flămânzi să bată drumurile și să facă cheltueli, căutând negustorul!

Trebue să producă marfă cât mai bună și desfacerea le este asigurată de Uniune. *In o singură zi* (25 August a. c.) Uniunea a vândut *nouă vagoane brânză*, din cari cinci în Italia, trei în Franța și unul în Belgia.

Da! Austria din țară industrială și țară importatoare de lapte și brânzeturi, a devenit țară exportatoare de brânzeturi. E de amintit aci, că numai brânză a exportat în anul 1934, 17'506 chintale.

Iar noi țară cu atâți ciobani, cu popor, ce decând s'a născut se ocupă cu creșterea vitelor și face brânzeturi și unt, acum câțiva ani, la o comandă a Belgiei de lunar câteva vagoane unt, nu s'a găsit în țara noastră un județ măcar, care să satisfacă comanda.

Pe vremuri exportam unt în Grecia, iar azi untul la noi e fără preț și nu se caută; Grecia, caută însă să cumpere unt din Austria, de ce nu mai ia dela noi, nu pot să pricep!

Cauza sau vinovații trebuesc căutați!

Dar, ce este mai interesant, Austria are numai pentru sora noastră Franța (spun unii) 80 vagoane brânză contingent. Iar noi... nu mai putem plăti cuponul extern! În țară însă ne sufocăm în produse: brânzeturile nu se caută, preț, sub prețul de cost, nesiguranță în desfacere și an de an tot mai rău!

Iși poate cineva închipui, cum lucrurile s'ar schimba dacă, de exemplu, numai Reuniunea din Sadu sau Vaideeni, prin Președintele ei *ar exporta numai două vagoane brânză anual!* Cum s'ar cunoaște în toată țara și cum deodată prețul s'ar urca cu 5—10 lei la kgr. și câștigul pentru oieri și țară ar fi de milioane.

Dar câștigul, pentru economii de oi ar fi prea mare și-ar respira și ei mai omeneste și toate le-ar face mai cu voe bună și asta la mulți nu le-ar conveni și de aceea, *până când ei nu se vor trezi, alții nu-i va deștepta*, căci atunci n'ar mai câștiga ei.

N'aș vrea să amintesc, că chiar țara săracă, Ungaria, nu de mult, a hotărât, ca să nu mai importe cafea și ceaiu, decât din țările, cari vor primi în schimb

lapte și brânză. O fac aceasta, pentru a arăta celor de sus, că și la noi s'ar putea face parte din cumpărături trimițând brânzeturi peste hotare și mai ales în Franța și Belgia.

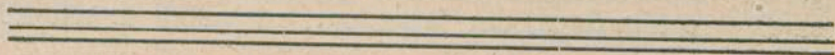
Pe această cale dobânzile capitalului străin (francez și belgian), investit la noi în țară s'ar plăti mai ușor — fără tentații de trecerea banilor prin contra-bandă — și s'ar valoriza totodată un important produs al țării.

Ar fi o mică ferestruică, ce s'ar deschide, pentru a răsufla și populația românească dela munte mai omenește!

Vânzarea însă să se lase neapărat producătorilor, prin reuniunile lor, pentru că trecutul a dovedit, căci oierii sunt și pricepuți negustori.

Rotholz, Tirol, Septembrie 1935.

Dr. I. Dăncilă.

Chemare la congres

*Iată sună un glas de goarnă
De aicia din Poiană,
Și s'arată niște zori
Pentru breasla de păstori.
Goarna sună dureros
La păstorul căzut jos,
Glasul ei aprig răsună
Ca să dăm mână cu mână
Păstorimea cea română,
Să ne numărăm turma
Să vedem unde-i buba,
Să curățăm paraziții
Și străinii și misiții
Și să facem cerc de-aramă
Lângă goarna din Poiană,
Că gornistu-i om cu rost,
Părinții păstori i-au fost.
Veniți cu toți mâna dați
Și-ascultând vă luminați,
Veniți toți, cu mic cu mare,
In Sibiu la adunare,
La adunarea păstorească
In veci să se pomenească,
Ca să spunem cum ne cheamă
Să ne bage statu 'n seamă.
Acum să fim auziți,
Suntem și noi năcăjiți,
Și lâna din altă țară
Să rămână la hotară,*

Și cu brânza ce-o avem
Noi putem să 'ndestulăm
In țară câți fii avem,
Iar de-ar fi lipsă ceva
Să 'ncercăm a îndrêpta,
Vrem să facem o dreptate,
Și-avem fețe luminate,
Avem un fiu de cioban
E Nicolae Muntean.
Ține-l Doamne între noi
Să ne-adune de prin văi
Toți ciobanii dela oi,
Să-i adune de prin munți
Toți ciobanii risipiți,
Că-i un sfetnic luminos,
Noi îl urmăm bucuros.
Când erau munții pustii
Toți făceau gospodării,
Aveau toți turme de oi
In moșii pela ciocoi.
Acum lumea s'a 'nmulțit
Și pământul s'a 'mpărțit,
Atunci c'o mie de oi
Iernai lesne la ciocoi,
Acuma nici cu trei sute
Nu poți ierna ca 'nainte.
Acum trebuie 'nțelepciune
Și să ai oi mai puține,
Dar din rasele mai bune.
Iar tu, cioban umilit,
Știi care-i mai potrivit?
Deci vino în grabă mare
In Sibiu la adunare,
Căci de-aceia strigă goarna

Și de-aci s'a dat alarma,
 Și nimeni să nu lipsească
 Și la toți să povestească,
 Lupta ce s'a început
 Pentru păstorul avut.
 Doamne fă-mă glas de bucium
 Ca să strig și să răsun,
 Păștorii să mi-i adun
 De prin văi și din câmpii
 La adunare 'n Sibii,
 Să le-arăt, că risipiți
 Și jecmăniți de misiți
 Soartă bună n'or avea
 De-ar tot plânge și-ar sbiera,
 Ci numai uniți cu toții
 Ne vom putea schimba sorții.

Gh. Fântână-Dordea

baciu, Poiana-Sibiului.

STATUTUL

Ununii Oierilor din întreaga țară.

ART. 1. — Constatat fiind, că din lipsa de organizare și din cauza multor lipsuri și neajunsuri, oierii români se împuținează, iar oieritul decade, din motivul, că oierii nu-și mai pot îndeplini, în actualele condițiuni după dorință și conform timpurilor rolul de factori de producțiune; ținându-se seamă de trecutul istoric al oierilor în viața neamului românesc atât de sbuciumată și de însemnătatea oieritului în economia generală națională a țării și pentru a conserva tot acest trecut cu toate comorile lui și a da avânt nou acestei ocupațiuni curat românească, făcându-o izvor de venit pentru țară și belșug pentru ceice o profesază, se înființează prin *Statutul* prezent asociația oierilor din întreaga țară, cu numele:

„Uniunea Oierilor din întreaga țară“, prescurtat „U. O.“

Sediul U. O.

ART. 2. — Sediul U. O. este în comuna Poiana-Sibiului, jud. Sibiu. La timpul potrivit și dacă se va crede de cuviință, U. O. își va muța sediul în capitala țării, București.

Scopul U. O.

ART. 3. — Scopul U. O. este de a lupta în limitele legilor țării pentru înaintarea culturală, socială și economică a oierilor și pentru promovarea oieritului românesc în general, tinzând la regenerarea rasei oilor prin o cât mai rațională selecționare cu scopul vădit de a ajunge la o producțiune cantitativă satisfăcătoare și calitativă cât mai superioară, conform cu cerințele vremurilor; de a căuta și găsi posibilitățile de asigurare cu pășuni pentru toate anotimpurile; de a organiza valorificarea produselor; de a apăra toate interesele oierilor și oieritului și a lua orice inițiativă în legătură cu scopul propus, pentru a face ca această profesiune să fie cât mai rentabilă, aducând mulțumire și fericire celor cari se ocupă cu ea.

Mijloace pentru ajungerea scopului.

ART. 4. — Pentru ajungerea scopului propus, U. O. se va folosi în general de toate mijloacele legale.

În special :

a) va stăruii, să ia ființă o bancă a oierilor din întreaga țară, care să asigure creditul necesar susținerii și promovării oieritului;

b) va pune baze unei cooperative a oierilor din întreaga țară, prin care să se valorifice toate produsele acestei profesii și care cooperativă va deschide centre de desfacere a produselor industrializate din lapte și lână, în toate orașele unde va crede de cuviință;

c) ridicarea unei fabrici a oierilor pentru industrializarea lânii este un deziderat, pentru înfăptuirea căruia U. O. înțelege să activeze cu toate forțele sale;

d) va organiza asigurarea vitelor;

e) va organiza cursuri de perfecționare și va înființa „Stăni-Școli“, în cari actualii și viitorii oieri să-și câștige și completeze cunoștințele de oierit și industrializare a produselor, căci oieritul este o vastă și complicată știință;

f) va organiza expoziții de oi, vite și produse ale oieritului;

g) va îngriji, în marginile posibilităților materiale, să dispună de un corp select de specialiști pricepuți în ale oieritului cu toate ramurile sale, care să stea la dispoziția oierilor cu sfaturi, demonstrând în mod practic mai ales, cum se poate ajunge la o producție calitativă pe gustul consumatorilor și în stare a concura cu produsele streine, făcându-ne din țară tributară importatoare de produse ale oieritului, — deși țară agricolă, — în țară exportatoare, scăpată de tribut;

h) va edita și subvenționa după putință: cărți, ziare și reviste de interes profesional;

i) va organiza conferințe;

j) va colabora cu toate instituțiile și asociațiile, cari pot aduce un serviciu și se interesează în orice fel de cauza oieritului;

l) va duce o susținută propagandă pentru realizarea scopului fixat și pentru conservarea comorilor moștenite: limbă, credință, port, cântece, jocuri și obiceiuri; se va sesiza de toate nevoile și suferințele acestei ocupații și va lupta din toate puterile și cu toate mijloacele legale, ca oieritul să progreseze;

m) va da, după posibilitate, ajutoare celor, cari fac oierit în vederile U. O. și celor, cari din cauza pierderilor suferite în oi, au nevoie de ajutor pentru a-și reface economia, precum și celor, cari au realizat îmbunătățiri pe acest teren;

n) va înființa un muzeu în care se vor aduna și păstra tot felul de obiecte oierești.

Reuniunile oierilor.

ART. 5. — Intrucât nevoile oierilor și posibilitățile de a se ocupa cu oieritul diferă dela comună la comună; pentru a cunoaște toate lipsurile, a întări sentimentul de solidaritate profesională, pe cel de cooperatie și ajutor reciproc, și pentru a face o legătură mai simțită și durabilă între U. O. și cei cari o compun, va înființa, după posibilitate, în fiecare comună unde trăiesc oieri câte o secție a U. O., cu denumirea: „Reuniunea Oierilor din comuna“

ART. 6. — Reuniunile oierilor activează ținând seamă de nevoile locale și ale celor cari le compun, și se conduc după regulamentul ce comitetul U. O. va întocmi.

ART. 7. — Ținând seamă de nevoile materiale, mari și multe ale U. O., Reuniunile vor contribui la susținerea ei cu următoarele taxe:

a) 1000 Lei taxă de bază, care se achită la înființare odată pentru totdeauna;

b) Reuniunile vor încasa și vărsa la cassa U. O. de fiecare membru o taxă de 25 Lei, odată pentru totdeauna;

c) Reuniunile vor mai vărsa anual la cassa U. O. 10% din toate venitele lor, afară de donațiuni, legate, și daruri cu scop hotărât.

ART. 8. — Toți membrii Reuniunilor oierilor — afară de cei ajutători — sunt de drept membrii ai U. O., bucurându-se de toate drepturile și avantajile ce U. O., în baza muncii și cu concursul tuturor, va câștiga.

Membrii U. O.

ART. 9. — Membrii ai U. O. sunt:

- a) Toți membrii Reuniunilor, cu excepția celor ajutători;
- b) Toți câți nu fac parte din vre-o Reuniune și se înscriu direct în U. O.

Aceștia se împart în membrii onorari, fondatori, pe viață și activi.

ART. 10. — Onorari sunt ceice în mod deosebit au promovat interesele culturale, sociale și economice ale U. O. și pe cari kongresul i-a declarat, în baza propunerii comitetului, ca atari.

ART. 11. — Fondatori sunt cei cari achită la cassa U. O. taxa de Lei 500.—, odată pentru totdeauna.

ART. 12. — Membrii pe viață sunt cei cari achită la cassa U. O. odată pentru totdeauna taxa de Lei 300.—.

ART. 13. — Membrii activi sunt cei cari achită la cassa U. O. la înscriere Lei 50.— ca taxă de înscriere și anual Lei 20.—.

ART. 14. — Membrii Reuniunilor, în dorul de a veni cât mai mult în ajutorul U. O., încă se pot înscrie în una din categoriile de membrii amintiți, achitând taxa respectivă.

ART. 15. — Femeile, instituțiile și asociațiile încă pot fi membrii ai U. O., în aceleași condițiuni.

ART. 16. — În general, membru al U. O., pe lângă îndeplinirea condițiilor mai sus fixate, poate fi oricare oier, descendent de oier și orișicare cetățean român, care se interesează de acest ram al economiei naționale și dorește să muncească pentru ridicarea culturală, socială și economică a oierilor.

O altă condiție pentru a deveni membru al U. O. este a avea viața nepătată, iar din punct de vedere național ținută neexcepționabilă.

ART. 17. Inscrierea în U. O. o face comitetul, cerând aprobarea congresului.

ART. 18. — Membrii fondatori, pe viață și activi își vor achita taxele cu ocazia înscrierii; în cazuri excepționale și cu învoirea Comitetului, achitarea taxelor se poate face și în mai multe rate.

ART. 19. — Toți membrii U. O. sunt obligați moralicește a se interesa de bunul mers al U. O. și a o ajuta în eforturile sale pentru atingerea scopului propus.

ART. 20. — Totuși deliberativ în congresul anual și adunările U. O. au toți membrii Reuniunilor — afară de cei ajutători — membrii onorari, fondatori, pe viață și activi.

ART. 21. — Calitatea de membru al U. O. încetează în următoarele cazuri: moarte, demisie, de judecare în chestiuni criminale, viață imorală, excludere și prin neachitarea la termen a taxelor.

Excluderea se face în cazuri bine dovedite, când cineva lucrează cu știință și metodic contra intereselor U. O.

Excluderea o face comitetul, cu drept de apel la congres.

Conducerea U. O.

ART. 22. — Afacerile U. O. le conduce:

- a) adunarea generală ordinară anuală a U. O., numită *congres*;
- b) comitetul;
- c) cenzorii.

Congresul.

ART. 23. — U. O. va ține în fiecare an la 21 Noiembrie congresul anual, în localitatea unde ultimul congres a hotărât.

ART. 24. — Adunare generală extraordinară se va convoca de câteori găsește Comitetul că e de lipsă, la cererea unanimă a cenzorilor și în cazul când cer în scris 150 membrii ai U. O. cu drept de vot deliberativ.

În cazul când cenzorii sau membrii U. O. cer convocarea adunării extraordinare a U. O., ei sunt obligați a arăta în cerere obiectele ce cer a fi dezbătute.

Localitatea unde se va ținea adunarea generală extraordinară o fixează Comitetul.

Cererea de convocare se va înainta comitetului cu 45 zile înainte de ziua fixată pentru ținerea adunării.

Adunarea generală extraordinară se convoacă de Comitet cu 15 zile înainte de ziua hotărâtă, arătându-se ordinea de zi.

Comitetul este obligat a convoca adunarea generală extraordinară în cazurile de mai sus; convocarea se face de către președintele U. O.

ART. 25. — Congresul anual și adunările generale extraordinare aduc concluzii valide cu orice număr de membrii reprezentat.

Hotărârile se iau cu majoritatea voturilor celor prezenți.

Votul este nominal; în cazul când cer 50 membrii, se va purcede la vot secret prin ședule.

ART. 26. — Congresul anual și adunările generale extraordinare le prezidează președintele U. O., în lipsa lui cel mai bătrân dintre vicepreședinți și în cazul că și ei vor fi lipsă, cel mai bătrân dintre membrii comitetului prezenți.

ART. 27. — Secretarul general al U. O. este de drept secretarul congresului și al adunărilor generale extraordinare.

În lipsa lui congresul sau adunarea generală extraordinară alege dintre cei prezenți pe secretarul adunării.

ART. 28. — Congresul și adunarea generală extraordinară alege dintre membrii prezenți 4 verificatori ai procesului verbal.

ART. 29. — Toate Reuniunile oierilor sunt obligate a fi reprezentate la congres prin delegați oficiali, în afară de ceice iau parte din interesul ce-l au pentru bunul mers al U. O.

Agendele congresului.

ART. 30. — Agendele congresului sunt:

a) Să ia act de raportul general în legătură cu activitatea U. O. în anul expirat, să facă observațiile ce

crede de bune pentru atingerea scopului propus, precum și să facă propuneri în legătură cu acest raport, indicând căile și mijloacele prin cari U. O. poate să asigure maximum de drepturi și avantagii pe seama membrilor și a oieritului.

b) Alege comitetul, adică pe președinte, doi vice-președinți, secretarul general, casar, bibliotecar și 25 membrii, cari compun comitetul U. O. împreună cu membrii de drept și cei cooptați.

Președintele, vice-președintele, secretarul general, casarul și bibliotecarul pot fi aleși și dintre președinții Reuniunilor oierilor, cari sunt de drept membrii în comitetul U. O.; ceilalți membrii în număr de 25 vor fi aleși dintre membrii U. O.: de drept, onorari, fondatori, pe viață și activi, afară de președinții Reuniunilor oierilor;

c) Revizuieste și aprobă gestiunea anului expirat;

d) Votează, cu modificările ce crede necesare, bugetul prezentat de comitet;

e) Discută și hotărăște asupra obiectelor din ordinea de zi, precum și întâmpinările făcute în scris comitetului cu cel puțin 5 zile înainte de congres;

f) Modifică Statutul, pentru care fapt se cere votul a 2/3 din numărul celor prezenți;

g) Aprobă primirea noilor membrii înscriși și decide asupra eventualelor excluderi făcute de comitet;

h) Hotărăște asupra desființării U. O.

ART. 31. — Hotărârile congresului și ale adunărilor generale extraordinare se transcriu într'un registru de procese verbale al congresului și adunărilor U. O., cari se semnează de președinte și secretarul congresului sau adunărilor și se contrasemnează, verificându-se de cei 4 verificatori aleși de congres sau adunarea generală extraordinară.

Comitetul.

ART. 32. Comitetul se compune din :

a) Membrii de drept ;

b) Membrii aleși ;

c) Membrii cooptați.

Membrii de drept sunt toți președinții Reuniunilor oierilor.

Membrii aleși sunt cei pe care îi alege congresul dintre membrii U. O.

Numărul lor se statorește la 31.

Comitetul U. O. se alege cu mandat de 4 ani.

Comitetul poate coopta un număr de membrii, de preferință specialiști, al căror număr nu va trece însă peste 25% din numărul total al membrilor comitetului de drept și aleși.

Comitetul poate revoca oricând unui membru cooptat dreptul de a mai face parte din comitetul U. O.

Membrii cooptați dețin această calitate, dacă nu li aplică prevederile alineatului precedent, până la expirarea mandatului comitetului.

ART. 33. — Comitetul ține ședințe de câte ori cer interesele U. O., cel puțin însă de două ori pe an: primăvara și toamna.

Comitetul se convoacă de președinte.

Comitetul aduce hotărâri valide cu majoritatea voturilor celor prezenți.

Votul este nominal sau la cererea alor 10 membri secret cu ședule.

ART. 34. — Hotărârile comitetului se transcriu în cartea proceselor verbale ale ședințelor comitetului și se semnează de președinte și secretarul general, care conduce acest registru, contrasemnându-se de 2 bărbați de încredere aleși pentru fiecare ședință dintre membrii prezenți cu drept de vot deliberativ.

Procesul verbal al unei ședințe se citește și verifică în ședința proximală.

ART. 35. — Membrul din comitet, care lipsește fără motiv dela 2 ședințe consecutive, se consideră demisionat. Motivele le cercetează comitetul.

ART. 36. — Convocarea comitetului se face de către președinte arătându-se și obiectele cari sunt puse spre dezbaterăa comitetului.

ART. 37. — In cazul, că președintele unei Reuniuni a oierilor este considerat demisionat, Reuniunea respectivă va alege, până la complectarea locului, la invitarea președintelui U. O., un alt membru în comitetul U. O., dintre membrii comitetului Reuniunii respective.

In cazul că unul din membrii aleși ai comitetului U. O. este considerat demisionat, locul vacant va fi complectat în proximal congres.

ART. 38. — Drept de vot deliberativ în comitetul U. O. au toți membrii de drept și cei aleși.

ART. 39. — Membrii cooptați au vot consultativ în comitetul U. O.

Agendele comitetului.

ART. 40. — Agendele comitetului sunt:

a) Intrucât calitatea de membru în comitetul U. O. este cea mai înaltă distincție pe care U. O. o dă membrilor săi, se pretinde ca toți membrii comitetului, conștii de răspunderea ce și-au asumat, să activeze perseverent, cu cinste și demnitate pentru binele și progresul oieritului, nizuind a contribui cât mai mult la ridicarea culturală, socială și economică a membrilor U. O.;

b) Execută cu punctualitate și severitate toate hotărârile congresului și adunărilor generale extraordinare;

c) Intocmește raportul anual despre activitatea U. O. și face darea de seamă asupra gestiunii pe anul expirat;

d) compune bugetul U. O.;

e) Administrează bunurile U. O.;

f) Intocmește în baza Statutului prezent regulamentele U. O. și al Reuniunilor;

g) Primește membrii noi în U. O. și exclude pe cei cu purtarea normată în art. 21.

h) Convoacă prin președintele U. O. adunărilor generale extraordinare și statorește ordinea de zi a lor;

i) Angajează și concediază pe funcționarii U. O., le fixează atribuțiunile și salariile;

j) Angajează conferențieri;

Despre toate angajările făcute prezintă raport congresului anual;

l) la orice măsuri, cari nu sunt rezervate anume congresului, pentru atingerea scopului U. O.;

m) Face orice propuneri în legătură cu bunul mers al U. O.

Comitetul de direcție.

ART. 41. — Comitetul U. O. alege din sânul său un comitet de direcție compus din 11 membri, reprezentând după posibilitate toate provinciile țării.

Atribuțiunile comitetului de direcție le fixează comitetul U. O. în cadrul Statutului prezent.

Președinte al comitetului de direcție este de drept președintele U. O.

Normele de funcționare ale acestui comitet le stabilește comitetul U. O. prin un regulament.

Biuroul U. O.

ART. 42. — Biuroul U. O. se compune din președinte, vice-președinți, secretarul general, cassarul și bibliotecarul U. O.

Atribuțiunile biuroului și normele de funcționare se vor stabili de comitetul U. O. prin regulament.

Secțiunile U. O.

ART. 43. — Membrii comitetului U. O. se pot împărți după cerințe în anume secții și se vor ocupa de anume chestiuni cari privesc oieritul, cum ar fi spre exemplu: secția pentru îmbunătățirea și selecționarea oilor, secția îmbunătățirii produselor și a valorificării lor etc.

Toate hotărârile secțiilor se transcriu într'un registru de procese verbale și se supun aprobării comitetului U. O.

Modul de funcționare a acestor secțiuni se va norma prin regulament ce comitetul U. O. va întocmi.

Serviciile U. O.

ART. 44. — Comitetul U. O. poate înființa și organiza atâtea servicii, câte vor fi necesare pentru bunul mers al U. O.

Toate serviciile vor funcționa în baza regulamentului ce comitetul U. O. va întocmi.

Președintele U. O.

ART. 45. — Președintele U. O. întrunește în persoana sa toate aspirațiunile de mai bine ale oierilor și oieritului, ca atare va avea concursul relimitat al tuturor membrilor U. O.

Este conducătorul de fapt al U. O., în care calitate se va bucura de respectul și stima tuturor; toți și toate organizațiile și organele Statutare îi datoresc ascultare.

În acțiunile ce întreprinde în interesul vădit al U. O. va fi urmat și secundat de toți membrii U. O.

Are dreptul a lua orice inițiative și măsuri, cari tind la ridicarea culturală, socială și economică a oierilor și la progresul oieritului, fără a încălca însă drepturile organelor statutare.

Supraveghează și controlează activitatea tuturor organelor U. O. constituite conform Statutului și ale serviciilor, dă îndrumări și urmărește executarea tuturor hotărârilor și măsurile luate de congres, adunarea generală, comitet și censori.

Reprezintă U. O. cu depline puteri în fața tuturor autorităților și forurilor judiciare.

Convoacă și conduce ședințele comitetului, comitetului de direcție, congresului și adunărilor generale extraordinare.

Semnează actele U. O.

Pentru cazuri de absență sau boală poate da delegație de a semna valabil pentru președinte unuia sau mai multor membrii din comitet sau la anume funcționari ai U. O.

la toate măsurile ce crede de cuviință pentru ajungerea scopului U. O.

Vicepreședinții.

ART. 46 — Vicepreședinții ajută pe președinte și îl înlocuiesc în caz de absență, boală sau demisie cu toate drepturile conferite lui prin Statut.

Secretarul general.

ART. 47 — Secretarul general este șeful serviciului administrativ, al U. O. până la înființarea căruia singur îndeplinește toate agendele administrative.

Este de drept secretarul congresului, al adunărilor generale, al comitetului și comitetului de direcție. Contrasemnează actele emenate dela U. O.

Cassarul.

ART. 48 — Cassarul este șeful serviciului casei și al contabilității, U. O.; până la înființarea acestui serviciu cassarul singur îndeplinește toate lucrările de caserie și contabilitate.

Bibliotecarul.

ART. 49 — Este șeful serviciului bibliotecii; până la înființarea acestui serviciu bibliotecarul singur îndeplinește agendele de bibliotecar.

ART. 50 — Uniunea se semnează valabil cu două semnături sub cuvintele: „Uniunea Oierilor din întreaga țară” scrise, tipărite sau rânduite în pecet.

Dreptul de a semna în numele Uniunii în afară de membrii comitetului, îl stăturește comitetul U. O. la propunerea președintelui.

Cenzorii.

ART. 51 — Congresul alege dintre toți membrii U. O. pe acelaș termen cât și comitetul, 15 cenzorii.

Cenzorii controlează toată activitatea U. O. și manipulara averii ei.

Își aleg dintre ei un președinte.

Țin ședințe de câte ori cred de bine, cel puțin însă odată pe an. Constatările făcute le înscriu în registrul de procese verbale al comitetului.

Comitetul este obligat a se sesiza și discuta asupra celor constatate de cenzori.

Asupra celor constatate în decursul anului fac dare de seamă congresului.

Convoacă cu unanimitatea voturilor adunare generală extraordinară în condițiunile fixate în statut.

Cenzorii își aleg secretar de ședință fie dintre ei fie pe un funcționar al U. O.

Cenzorii se convoacă la ședință de președintele cenzorilor, care și prezidează ședința. În caz de boală, absență sau demisie cel mai bătrân membru dintre cenzori are toate drepturile președintelui.

Averea U. O.

ART. 52. — Averea U. O. o formează mobilele și imobilele ce ea își va putea agonisi.

Averea U. O. se augmentează cu taxele Reuniunilor oierilor, ale membrilor, cu ajutorul și venite întâmplătoare; cu donații și eventuale legate.

Averea o administrează comitetul U. O. în conformitate cu Statutul și deciziunile congresului și ale adunărilor generale extraordinare.

Desființarea U. O.

ART. 53. — Desființarea U. O. se poate face după ce două adunări generale extraordinare convocate anume spre acest scop, au hotărât aceasta cu votul a 2/3 din numărul total al membrilor de drept, onorari, fondatori, pe viață și activi.

În hotărârea de desființare se va prevedea și modul de împărțire a averii U. O.

ART. 54. — Organ oficial al U. O. este revista „Stâna“.

INFORMAȚIUNI

Programul congresului dela 21 Noiembrie 1935 este următorul:

1. În dimineața zilei congresului, la ora 8 dim., toți participanții vor fi adunați în Piața Gării.

Aici se vor încolona câte 4, pe județe și comune și anume:

În fruntea fiecărei coloane va fi purtat steagul și tabla frumos lucrată și împodobită cu ceva cusături oierești, având următoarea inscripție:

JUDEȚUL

OIERII DIN COMUNA

După steag și tablă se vor așeza muzicile, se înțelege, celor cari au.

Urmează grupul feciorilor și bărbaților cu fluierile pe cari le vor ține după chimir, cum se obicinuieste.

Vin apoi fetele, feciorii fără fluier, femeile și apoi bărbații, în ordine desăvârșită, păstrând alinierea și pasul.

2. La ora 8.30 se va face plecarea spre sala unde se ține congresul.

3. La ora 9 dim. deschiderea congresului precedat de un scurt serviciu religios.

Dezbaterile vor dura cu un ceas întrerupere la ora mesei și apoi vor continua până la terminarea punctelor din ordinea de zi.

În tot timpul dezbaterilor se va păstra cea mai desăvârșită ordine și cea mai sinceră însuflețire, fiind atent fiecare la ce se vorbește și discută.

Ceice vor lua cuvântul la anumite chestiuni din ordinea de zi, sunt rugați de pe acum să fie clari și scurți în vorbire.

Discuțiile dela om la om sunt interzise. Când unul vorbește toți ascultăm, și apoi ne dăm părerea.

Vrem să ne impunem celor cari ne vor onora cu prezența, prin ținută demnă și discuții serioase.

4. După închiderea congresului, încolonați ca la venire, vom face defilarea în Piața Regele Ferdinand, în fața președintelui Uniunii și a autorităților prezente.

5. După defilare se va juca hora și câteva jocuri scurte oierești, după fluier.

6. Plecarea participanților, grijind să nu dăm prilej în nici un fel ca să se poată spune ceva rău despre noi.

De ținut minte și spre întocmai executare :

Congresul nostru trebuie să impună prin disciplină, însuflețire, sănătate, curățenie și port!

Este de dorit să fie un adevărat congres românesc!

La el vor lua parte și fete și femei, pe lângă toți feciorii și bărbații.

Este poruncă hotărâtă ca fiecare să se prezinte în portul oieresc specific comunei sale, și încă în cele mai curate și frumoase haine!

Ceice nu pot sau nu vor a se prezenta cum cerem, sunt rugați să stea acasă. Aici e vorba de români și industrie românească!

Deci fiecare în portul oieresc din satul său!

Ne-am arătat dorința, ca din fiecare comună unde se poate, să se formeze un grup de inși cu fluier. Rugăm să se facă.

Fiecare participant se va supune ordinelor ce membrii comitetului aranjator vor da.

„Acum ori nici-odată, să dăm dovezi la lume“, după scrisul poetului, cine am fost, suntem și vrem să fim!

Vineri în 22 Noiembrie, la ora 9 dim., se va ține în sala palatului Prefecturii din Sibiu prima ședință a comitetului Uniunii oierilor, la care sunt rugați a lua parte toți președinții Reuniunilor înființate, membrii aleși și cenzorii.

Se vor discuta și lua măsuri în legătură cu anume articole statutare și se va alege președintele cenzorilor.

În numărul acesta tipărim „Statutul Uniunii Oierilor din întreaga țară“.

Rugăm pe toți ceice au observări sau adaosuri de făcut, să ni-le înainteze în scris înainte de congres, ca eventual să îndreptăm ce credem că e nimerit.

Aceasta pentruca în ziua congresului să-l putem vota fără prea lungi discuții, căci și altfel timpul ne este destul de scurt pentru un program atât de încărcat.

Orice observări sunt binevenite și numai bucura ne pot.

Participanții la congres beneficiază de o reducere pe C.F.R. de 50% în următoarele condițiuni:

Fiecare participant își va scoate din stația de plecare bilet întreg. Aici va primi dovadă, că a fost la congres și cu acel bilet se va înapoia pe care l'a scos la plecare.

Oierii din comuna Râul-Sadului, jud. Sibiu, s'au organizat înființând Reuniunea oierilor din respectiva comună și s'au constituit alegându-și următorul comitet:

Președinte: Ioan V. Răspop; vice-președinte: Nicolae Brâncovean; cassar: Nicolae Drăghiciu; notar: Ioan Prică; membrii: Ioan Hurdubelea, Ioan Tara, Ioan Minea, Stan Muntoiu, Ilie Răduțiu, Nicolae Bogdan, Nicolae Ivan, Ioan Căndea, Ilie Poplăcean, Vasilie Mățiu și Ioan Brâncovean.

Cenzori: președinte: Nicolae Minea; membrii: Ilie Căndea, Ioan Moga și Bucur Dancu.

Preotul Ioan Marin a fost ales președinte de onoare.

Dorim Reuniunii oierilor din Râul-Sadului viață lungă și înfăptuiri cât mai multe spre binele oierilor și progresul oieritului!

Cetim în ziarul „Universul“ din 14 Octomvrie 1935:

Lână din zer

Roma. — Revista „Agricultura Fascista“ anunță descoperirea unui procedeu grație căruia zerul rezultat dela fabricarea untului și a brânzeturilor poate fi transformat într'o substanță care se toarce și se țese întocmai ca și lâna.

Revista anunță că o importantă firmă industrială ar fi fabricat țesături frumoase după acest procedeu.

Dintr'un kilogram de zer se poate extrage cam un sfert de kilogram de țesătură, denumită „lână caseină“. Prețul unei asemenea țesături este de trei ori mai mic decât al unei stufe de lâna obișnuită.

Un oier din comuna Loman ne aduce la cunoștință următorul fapt de mare curaj și vitejie săvârșit de un anume pădurar prea zelos în funcția sa.

Faptul s'a întâmplat în muntele Măgura al com. Loman.

Un băiat, care păzea vacile era ajutat în această slujbă de un câine foarte bun al unui stăpân al său. Un pădurar dela societatea „Valea Jiului“ ieși din pădure și deși vacile și câinele erau ca la 200 m. de marginea pădurii, pune pușca la ochi, trage și împușcă câinele credincios păzitor al averii atâtor lomănari.

Câinele avea lemn la gât — o negliobie și asta — și n'a lătrat la stăpânul pădurilor azi atotputernic. Și-a făcut omul gustul, căci cu oierii poți face ce vrei!

Totuși ca un fel de scuză a găsit pentru proasta sa faptă că a intrat câinele în plantație.

Auziți Dv. mă rog!

La 2 zile a mâncat ursul, care se ferește de plantație, calul unei femei văduve, cu care își câștiga pâinea de toate zilele.

Intrebăm: Cine plătește paguba, căci trebuie să răspundă cineva de pagubele de milioane ce face ursul în averea oierilor?

Nu mai putem răbda ca să hrănim cu truda noastră urșii, de dragul ca vânătorii să se poată distra.

Orice plăcere se plătește.

Și-au achitat abonamentul pe anul II. și începând cu numărul ce primește fiecare, următorii:

JUĐ. ALBA. Com. Șugag: Nicolae Lomănariu I. Nicolae, Ion Mihăilă I. Ignat, Vasilie Cutean I. Nicolae și Ion Bogdan I. Pavel.

BUCUREȘTI: Plut.-Major Adm. Dumitru Moșoiu.

GALAȚI: Dumitru T. Ciocan.

JUĐ. SEVERIN. Com. Ohababistra: Vichentie Muntean.

JUĐ. SIBIU. Com. Jina: Ion Prode 428, Pavel Vlad 293, Zaharie Bebeșelea 135, Dumitru Dan 734, Dumitru Sterp 101, Gheorghe Sterp 736, Pavel Sterp 264.

Com. Poiana-Sibiului: Dumitru Bozdog 106, Gheorghe Hândorean 929, Ion Muntean 1011, Nicolae Dăncilă 1030 și Ilie Rodean 565.

Am primit la redacție următoarele ziare și reviste:

Ziare: „Isus Biruitorul“, A. I. Nrii: 42, 43, 44 și 45 Sibiu, „Gorjanul“, An. XII. Nr. 38—39, 40—41 și 42, Târgu-Jiu. „Ar-

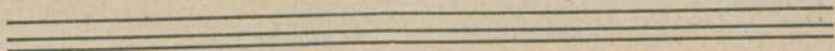
dealul“, An. XIV. Nrii: 41, 42 și 44, Brașov. „Lumina Satului“ An. I. Nr. 6 Grumăzești, jud. Neamț. „Steaua Transilvaniei“ An. II. Nr. 24 și 25, București. „Drapelul Nostru“ București. „Glas românesc în regiunea secuizată“, An. V. Nrii: 170 și 171, Odorhei. „Foaia Plugarului“, An. IX. Nrii. 18 și 19, Constanța. „Plugarul“ An. VIII. Nri: 3—9, Brăila.

Reviste: „Drumul Nou“ An. V. Nrii: 19 București. „Sănătatea“ An. XXXV. Nr. 9, București. „Vremuri Noi“ An. I. Nr. 1. Brașov. „Grai Moldovenesc“ An. IV. Nrii: 22—23, Iași. „Luceafărul“ A. II. Nr. 7. Sibiu. „Idei încrucișate“ An. III. Nr. 14, Silistra. „Foița“ An. I. Nr. 6, București.

DI Director al revistei a cercetat conform itinerarului pe oierii din comunele Râul Sadului, Sadu, Tălmăcel, Boița și Rășinari.

Toți au declarat solemn, că vor participa până la unul la congres.

În sărbătorile și Duminecile viitoare va cerceta pe oierii din comunele arătate în acel itinerar.

Chemare!

Frați oieri veniți cu toții
Oara noastră a sunat,
La douăzecișunu Noiembrie,
Să fiți cu toții la sfat!

Haideți la Sibiu cu toții
Ca să ne organizăm,
Și cu inimă curată,
Cu toții mâna să dăm!

Suntem fire răslețite
Ce se rup adeseori,
Dar unite și 'mpletite
Ținem piept nevoilor!

Frați oieri în portul nostru
Vină tot omu'mbrăcat:
Cu cioareci, chimir, cămașe,
Oricare reprezentant.

Să ne arătăm cu toții
Drept ai Dacilor urmași,
Ca oieri noi păstrăm portul
Acelor înaintași.

Fără noi nici țara
Nu poate înainta,
Căci hrană și 'mbrăcăminte,
Dela oi, noi le vom da!

Cerem să ni-se dea nouă
Putința de a trăi,
Din a noastră oierie
Țara mereu va 'nflori!

Așadar oieri cu toții
Veniți să ne adunăm
Și cântând doina din fluier
Hora mândră s'o jucăm;
Hora care să trăiască
Și doina cea ciobănească!

Nicunar.
